2018-009

Archeologienota
Ieper Fochlaan 24-26

Programma van Maatregelen

Bert ACKE en Maarten BRACKE

23-1-2018

1. Gemotiveerd advies

De archeologienota kadert in het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013. Naar aanleiding van een aanvraag voor een omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen aan de Fochlaan 24-26 te Ieper (provincie West-Vlaanderen), gelegen binnen de als archeologische zone aangeduide historische stadskern van Ieper, waarbij de totale oppervlakte van de betrokken percelen 300m² of meer bedraagt en de bodemingreep 100m² of meer bedraagt, dient de initiatiefnemer een archeologienota toe te voegen aan de vergunningsaanvraag. De archeologienota dient opgemaakt te worden onder supervisie van een erkend archeoloog.

Het plangebied is 481m² groot en is gelegen op de hoek van de Fochlaan en de Grachtstraat. Momenteel zijn er 2 huizen aanwezig op het terrein; deze worden grotendeels afgebroken en er wordt een meergezinswoning opgetrokken worden, met op het gelijkvloers een commerciële ruimte, een toegang tot de in totaal 9 appartementen op de 1ste, 2de en derde verdieping, en 9 garages of autostaanplaatsen. De bestaande kelder onder het hoekperceel wordt om constructieve redenen gedempt. Een deel van deze kelder wordt gebruikt om een regenwaterput van 25 500 liter en een liftput te installeren. Aangezien deze ingericht worden in een bestaande kelder, vinden hiervoor geen bijkomende graafwerken plaats. De werken die wel impact in de bodem zullen hebben, betreffen de aanleg van nutsleidingen en funderingen. Dit zijn allemaal smalle sleufvormige verstoringen tot op een maximale diepte van 1m onder het huidige maaiveld. De afbraak van de bestaande gebouwen zal ook enige impact hebben in de bodem, maar deze zal voor quasi geen extra verstoring zorgen dan deze ontstaan bij het optrekken van de bestaande gebouwen.

Het plangebied is te situeren ter hoogte van de Bourgondische en later Vaubangracht, die deel uitmaakten van de westelijke stadsversterking. Mogelijk lag het westelijke deel van het plangebied op een wal aan de buitenzijde van de gracht. Rond 1900 werd de gracht op deze plek opgevuld en werden de wallen geslecht, en ontstond het huidige stratenpatroon. De huidige gebouwen dateren van na de Eerste Wereldoorlog. Verder onderzoek van het terrein in het kader van de toekomstige werken zal met aantoonbare zekerheid niet leiden tot nuttige kenniswinst. De bodem ter hoogte van het plangebied bestaat namelijk uit recente dempingslagen van een vestingsgracht, en uit een afgegraven wallichaam. Daarnaast zijn de geplande ingrepen zo beperkt in oppervlakte en diepte, dat eventueel archeologisch onderzoek ervan op geen enkel moment relevante informatie kan opleveren betreffende aanleg-gebruik-demping van de gracht, en de relatie van de gracht tot de wal. Hiervoor is een lange en diepe doorsnede aangewezen, maar die is niet aan de orde op het plangebied. Op basis van bovenstaande argumenten zijn er geen verdere archeologische maatregelen nodig en kon de rapportering beperkt blijven tot een archeologienota met beperkte samenstelling.